

Die Versiegelung der Knechte Gottes

¹Und danach sah ich vier Engel stehen über den vier Ecken der Erde, die hielten die vier Winde der Erde, dass kein Wind über die Erde blase noch über das Meer noch über irgendeinen Baum.²Und ich sah einen anderen Engel aufsteigen vom Aufgang der Sonne her, der hatte das Siegel des lebendigen Gottes und schrie mit lauter Stimme zu den vier Engeln, welchen gegeben war zu schädigen die Erde und das Meer;³und er sprach: Beschädigt nicht die Erde noch das Meer noch die Bäume, bis wir versiegeln die Knechte unseres Gottes an ihren Stirnen!⁴Und ich hörte die Zahl derer, die versiegelt wurden: hundertvierundvierzigtausend, die versiegelt waren von allen Stämmen der Kinder Israels:⁵Vom Stamm Juda zwölftausend versiegelt; vom Stamm Ruben zwölftausend versiegelt; vom Stamm Gad zwölftausend versiegelt;⁶vom Stamm Asser zwölftausend versiegelt; vom Stamm Naphthali zwölftausend versiegelt; vom Stamm Manasse zwölftausend versiegelt;⁷vom Stamm Simeon zwölftausend versiegelt; vom Stamm Levi zwölftausend versiegelt; vom Stamm Issachar zwölftausend versiegelt;⁸vom Stamm Sebulon zwölftausend versiegelt; vom Stamm Joseph zwölftausend versiegelt; vom Stamm Benjamin zwölftausend versiegelt.

Die große Schar aus allen Völkern

⁹Danach sah ich, und siehe, eine große Schar, die niemand zählen konnte, aus allen Nationen und Völkern und Sprachen, vor dem Thron stehen und vor dem Lamm,

مُهر خدا

¹و بعد از آن دیدم چهار فرشته، بر چهار گوشه زمین ایستاده، چهار باد زمین را باز می‌دارند تا باد بر زمین و بر دریا و بر هیچ درخت نوزد.²و فرشته دیگری دیدم که از مَطْلَعِ آفتاب بالا می‌آید و مُهر خدای زنده را دارد. و به آن چهار فرشته‌ای که بدیشان داده شد که زمین و دریا را ضرر رسانند، به آواز بلند ندا کرده، می‌گوید: هیچ ضرری به زمین و دریا و درختان مرسائید تا بندگان خدای خود را بر پیشانی ایشان مُهر زنیم.⁴و عدد مهرشدگان را شنیدم که از جمیع اسباط بنی‌اسرائیل، صد و چهل و چهار هزار مُهر شدند.⁵و از سبط یهودا دوازده هزار مهر شدند؛ و از سبط رَؤیین دوازده هزار؛ و از سبط جاد دوازده هزار؛⁶و از سبط آشیر دوازده هزار؛ و از سبط تَفْثالیم دوازده هزار؛ و از سبط مَنَسَسی دوازده هزار؛⁷و از سبط شمعون دوازده هزار؛ و از سبط لاوی دوازده هزار؛ و از سبط یَساکار دوازده هزار؛⁸از سبط زیولون دوازده هزار؛ و از سبط یوسف دوازده هزار؛ و از سبط بنیامین دوازده هزار مُهر شدند.

جمعیت بزرگ از تمام ملّتها

⁹و بعد از این دیدم که اینک، گروهی عظیم که هیچ‌کس ایشان را نتواند شمرد، از هر اَمّت و قبیله و قوم و زبان در پیش تخت و در حضور بَرّه به جامه‌های سفید آراسته و شاخه‌های نخل به دست گرفته، ایستاده‌اند.¹⁰و به آواز بلند ندا کرده، می‌گویند: نجات خدای ما را که بر تخت نشسته است و بَرّه را است.¹¹و جمیع فرشتگان در گرد تخت و پیران و چهار حیوان ایستاده بودند. و در پیش تخت به روی درافتاده، خدا را سجده کردند.¹²و گفتند: آمین. برکت و جلال و حکمت و سپاس و اکرام و قوّت و توانایی، خدای ما را باد تا ابدالآباد. آمین.¹³و یکی از پیران متوجّه شده، به من گفت: این سفیدپوشان کیانند و از کجا آمده‌اند؟¹⁴من او را گفتم: خداوند، تو می‌دانی! مرا گفت: ایشان کسانی می‌باشند که از عذاب سخت بیرون می‌آیند و لباس خود را به خون بَرّه شستوشو کرده، سفید نموده‌اند.¹⁵از این جهت پیش روی تخت خدایند و شبانه‌روز در معبد او وی را خدمت می‌کنند و آن تخت نشین، خیمه خود را بر ایشان برپا خواهد داشت.¹⁶و دیگر هرگز گرسنه و تشنه نخواهند شد و

angetan mit weißen Kleidern und Palmzweigen in ihren Händen,¹⁰ die schrien mit großer Stimme und sprachen: Das Heil sei dem, der auf dem Thron sitzt, unserem Gott, und dem Lamm!¹¹ Und alle Engel standen um den Thron und um die Ältesten und um die vier Wesen und fielen vor dem Thron auf ihr Angesicht und beteten Gott an¹² und sprachen: Amen, Lob und Ehre und Weisheit und Dank und Preis und Kraft und Stärke sei unserm Gott von Ewigkeit zu Ewigkeit! Amen.¹³ Und es antwortete einer der Ältesten und sprach zu mir: Die mit den weißen Kleidern angetan sind, wer sind sie und woher sind sie gekommen?¹⁴ Und ich sprach zu ihm: Mein Herr, du weißt es. Und er sprach zu mir: Diese sind's, die gekommen sind aus der großen Trübsal und haben ihre Kleider gewaschen und haben ihre Kleider hell gemacht im Blut des Lammes.¹⁵ Darum sind sie vor dem Thron Gottes und dienen ihm Tag und Nacht in seinem Tempel; und der auf dem Thron sitzt, wird über ihnen wohnen.¹⁶ Sie wird nicht mehr hungern noch dürsten; es wird auch nicht die Sonne oder irgendeine Hitze auf sie fallen;¹⁷ denn das Lamm mitten auf dem Thron wird sie weiden und leiten zu den lebendigen Wasserquellen, und Gott wird abwischen alle Tränen von ihren Augen.

آفتاب و هیچ گرما بر ایشان نخواهد رسید.¹⁷ زیرا بَرّه‌ای که در میان تخت است، شبان ایشان خواهد بود و به چشمه‌های آب حیات، ایشان را راهنمایی خواهد نمود؛ و خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد کرد.